

Tro og tvil og sånn...

bibel.no >>

THOMAS:

Bibeltekst:

24 Tomas, en av de tolv, han som ble kalt Tvillingen, var ikke sammen med de andre disiplene da Jesus kom. 25 «Vi har sett Herren», sa de til ham. Men han sa: «Det tror jeg ikke før jeg får se naglemerket i hendene hans og legge fingeren i det og stikke hånden i siden hans.»

26 Åtte dager senere var disiplene igjen samlet, og Tomas var sammen med dem. Da kom Jesus mens dørene var lukket. Han sto midt iblant dem og sa: «Fred være med dere.» 27 Så sier han til Tomas: «Kom med fingeren din, se her er hendene mine. Kom med hånden og stikk den i siden min. Og vær ikke vantro, men troende!» 28 «Min Herre og min Gud!» sa Tomas. 29 Jesus sier til ham: «Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror.»

30 Jesus gjorde også mange andre tegn for øynene på disiplene, tegn som det ikke er skrevet om i denne boken. 31 Men disse er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Kristus, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn.

Introduksjon:

Ålgårds historie er full av kallenavn . [En artikkel i GB](#) nevner noen eksempler: “Fisen, Fjompen, Bromsen, Paven, Pissemauren og Wienerbrøddalten.”

Det samme møter vi i det nye testamentet: Peter “klippen”, Simon “Seloten” og vår tekst hovedperson: Thomas “Tvileren” - kanskje ikke det kallenavnet du har mest lyst på?

Det er lett å tenke at tro og tvil er motsetninger - men stemmer det egentlig? Eller er det egentlig slik at tro og tvil går hånd i hånd? Kan man tro uten å tvile - eller tvile uten å tro? Og hva er egentlig tro? Du finner den i hodet, hjertet og i hendene. I det vi tenker, følger og gjør

Ice Breaker:

Har, eller har du hatt, et kallenavn?

Tro og tvil og sånn...

Opp

Les Bibelteksten sammen. Gjerne flere stykker, flere ganger.

Hvordan tror dere det var for Thomas å gå glipp av å se Jesus første gangen?

Prøv å se for dere når Jesus møter Thomas - hvordan prater han til han?

Hvordan er ansiktet hans? Hvordan reagerer Thomas? Og de andre som er der?

Inn

I innledningen sies det at tro er både det vi tenker(hodet), det vi føler (hjertet) og det vi gjør(hendene). Hva tenker dere om denne påstanden?

Kan tvil også være i hodet, hjertet og føttene?

Hvordan kan ulike sider av troen bære tvilen vår?

Når kjenner dere på tvil?

Går det an å unngå at det at man tviler på noe fører til at man starter å tvile på alt?

Ut

Hvordan kan vi møte andre som sier de tviler?

Kan tvil noen gang være at man må ta et oppgjør med noe man trodde var sant - men som ikke stemmer? At man må justere noe av gudsbilde sitt?

Bønn

Gode Gud, vi kommer til deg med vår tvil og vår tro.

Alt vi tror vi vet, og alt vi grubler på.

Takk for at du ser oss uansett - vis oss hva som er viktig og uviktig.

Og hjelp oss til å holde fast på den nåden bare du kan gi.